ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
Γραμματεία

Πληροφορίες: *Ξ. Παπαδοπούλου*
Τηλ: 2310 995173
Fax: 2310 995172
E-mail: info@phil.auth.gr
Κτίριο Διοίκησης

ΠΡΟΣ:
Όλο το προσωπικό της Φιλοσοφικής Σχολής

ΘΕΜΑ: Απολογισμός και αποχαιρετισμός.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι,

Όταν πριν από επτά χρόνια αποφάσισα να θέσω υποψηφιότητα για το αξίωμα του Κοσμήτορα δεν φανταζόμουν ότι, σε περίπτωση εκλογής μου, θα επαναλάμβανα το εγχείρημα και θα βρισκόμουν στη θέση αυτή για επτά χρόνια, όντας έτσι ο μακροβιότερος μέχρι τώρα Κοσμήτορας της Σχολής μας. Κλήρωση το 2014 (χάρη στις «εκσυγχρονιστικές» πρόνοιες του νόμου Διαμαντοπούλου) για θητεία τεσσάρων ετών, εκλογή με κάλπη το 2018 για άλλα τρία χρόνια.

Στο διάστημα αυτό ξεπέρασα συχνά τα όρια των αντοχών μου, διαπιστώνοντας στην πράξη τι ακριβώς σήμαινε η φράση του Καζαντζάκη *«φτάσε όπου δε μπορείς»*, που με είχε εμπνεύσει. Η πιεστική καθημερινότητα, τα μικρά και μεγάλα προβλήματα, οι εντάσεις, οι υστεροβουλίες κάποιων, οι παλινωδίες και η προχειρότητα της εκπαιδευτικής πολιτικής, τα κενά και οι ασάφειες της νομοθεσίας, οι εξωπανεπιστημιακές δονήσεις, καθώς και πολλά άλλα με κούραζαν, με εξόργιζαν μερικές φορές, με έκαναν ώρες – ώρες να μετανιώνω που δεν αφοσιώθηκα στο διδακτικό και επιστημονικό έργο μου.

Αλλά *«ήθος ανθρώπω δαίμων»*. Στην κατάθεση των προγραμματικών θέσεών μου για τις κοσμητορικές εκλογές του 2014 έγραφα, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

«Μεγάλη απόφαση να θέσει κανείς υποψηφιότητα για θέσεις ευθύνης σε καιρούς χαλεπούς. Γιατί, λοιπόν, να θέλω να γίνω Κοσμήτορας σε συνθήκες κρίσης; Για πέντε κυρίως λόγους:

1. Γιατί, από ιδιοσυγκρασία, οι δυσκολίες πάντοτε με προκαλούν. Από μια άποψη, μοιάζω κάπως με τους αρχαίους Αθηναίους, για τους οποίους ο Θουκυδίδης έλεγε ότι ποτέ δεν μένουν ήσυχοι (και, βέβαια, δεν άφηναν και τους άλλους να ησυχάσουν).

2. Γιατί ό,τι έγινα στη ζωή μου το οφείλω σ' αυτή τη Σχολή, της οποίας είμαι γέννημα και θρέμμα […]. Η Σχολή αυτή, λοιπόν, προσδιόρισε την ταυτότητα και τη ζωή μου και, επομένως, τώρα που βρίσκεται στα δύσκολα αισθάνομαι την ανάγκη να της ανταποδώσω κάτι απ' όσα μου έδωσε.
3. Γιατί εκτιμώ ότι διαθέτω ικανή εμπειρία όχι μόνο από διοίκηση αλλά και από τον ευρύτερο χώρο της εργασίας, κάτι που μου έδωσε την ευκαιρία να αποκτήσω δημιουργική πρακτική σκέψη και ταχύτητα στη λήψη αποφάσεων.
4. Γιατί είμαι επίμονος, χωρίς να είμαι ανυπόμονος. Ξέρω να σχεδιάζω, να προγραμματίζω, να οργανώνω, να παρακινώ για το καλό και άλλους, να διαλέγομαι, να επιμένω, αλλά και να περιμένω. Ψύχραιμα και μεθοδικά, με σύνεση και μετριοπάθεια. Συνεπώς, θεωρώ πως είμαι σε θέση να προσφέρω –τουλάχιστον να αγωνιστώ– για τη διάσωση, το καλό και την ανάδειξη της Σχολής […].
5. Γιατί, μην έχοντας δεσμούς με φανερές ή αφανείς συσσωματώσεις, δεσμεύομαι αποκλειστικά από τη συνείδηση και τις ευαισθησίες μου, καθώς και από τα συμφέροντα της Σχολής και του Πανεπιστημίου μας. Αυτά θεωρώ πως είναι αρκετά να με προφυλάξουν –και να σας προφυλάξουν– από ιδιοτέλειες και υστεροβουλίες. Άλλωστε, αυτό ακριβώς επιτάσσει και η ακαδημαϊκή τάξη για τον κοσμήτορα: να τον εμπιστεύονται, για να μπορεί να ηγείται».

Σήμερα, ύστερα από επτά χρόνια, πιστεύω ότι όλα τα παραπάνω ισχύουν στο ακέραιο. Η Σχολή βρίσκεται σε πολύ καλύτερη κατάσταση από όσο προηγουμένως. Δεν θα αναφερθώ εδώ αναλυτικά σε όλα όσα έκανα. Αυτά τα επτά χρόνια η Σχολή όχι μόνο στάθηκε όρθια, αλλά βελτίωσε την εικόνα της σχεδόν σε όλους τους τομείς: συντήρηση, υποδομή, εξοπλισμός, διαχείριση οικονομικών, διοικητικές λειτουργίες, συνεργασία μεταξύ των Τμημάτων της, ακαδημαϊκά θέματα, παρουσία στη Σύγκλητο και σε άλλα θεσμικά όργανα του Πανεπιστημίου μας (Δ.Σ. Φοιτητικής Λέσχης, Επιτροπή Κοσμητόρων, Στρατηγικός Σχεδιασμός, Αξιολόγηση κ.λπ.), σχέσεις με φοιτητές και φοιτήτριες, δημόσια παρουσία, διεθνοποίηση και εξωστρέφεια. Όσοι και όσες παρακολουθούν με προσοχή τα πράγματα, έχουν καλό μνημονικό και καλή πίστη το γνωρίζουν και το αναγνωρίζουν.

Από την άλλη, γνωρίζω ότι υπάρχουν κι εκείνοι/εκείνες που θα νιώσουν τώρα με την αποχώρησή μου από τη θέση του Κοσμήτορα και την υπηρεσία ανακούφιση, γιατί δεν συμφωνούσαν με τις ιδέες, τις πρακτικές, τις αποφάσεις και τις δημόσιες παρεμβάσεις μου. Γι' αυτό και *«ερρόθουν εμοί μόλις φέροντες»*. Μάλιστα, σε κάποιες περιπτώσεις *«ειπώθηκαν ψέματα που ντράπηκαν και τα ίδια, μια και δεν ντρέπονταν τα στόματα που τα 'λεγαν»,* για να θυμηθώ τον Λουντέμη. Τέτοια ντροπιαστικά ψέματα ειπώθηκαν και από δημοσιογραφικά και δημοσιολογούντα παπαγαλάκια, δυστυχώς και από συναδέλφους. Ωστόσο, αν και ξέρω πολύ περισσότερα απ' όσα λέω, δεν κρατώ κακία για κανέναν και καμιά. Άλλωστε, κατά τον Jean Baudrillard, *«ένα αρνητικό σχόλιο σου δίνει μεγαλύτερη ικανοποίηση, με την προϋπόθεση ότι αποπνέει φθόνο».* Ας είναι.

Με την παρούσα επιστολή μου θέλω πρωτίστως να σας αποχαιρετήσω, έχοντας ήσυχη τη συνείδησή μου ότι έπραξα με το παραπάνω το καθήκον μου προς το συμφέρον του δημόσιου Πανεπιστημίου, της Σχολής, του προσωπικού και των φοιτητών και των φοιτητριών της. Η καρδιά μου είναι καθαρή. Δεν υποτίμησα κανέναν και καμιά, σε όποια θέση κι αν βρίσκεται, δεν έβλαψα κανέναν, δεν συμπεριφέρθηκα με αλαζονεία, δεν αγνόησα την παράδοση της Σχολής μας, δεν αδιαφόρησα για το μέλλον της, δεν υποχώρησα σε πιέσεις για συγχωνεύσεις Τμημάτων ή έξωθεν επιβαλλόμενη αλλαγή της φυσιογνωμίας τους, δεν σιώπησα, όταν έκρινα ότι έπρεπε να μιλήσω. Λειτούργησα πάντοτε με εντιμότητα, ευθύτητα

και συνέπεια. Στη διάρκεια των δύο θητειών μου συνεργάστηκα με είκοσι επτά Προέδρους χωρίς κανένα πρόβλημα, χωρίς να ανταλλάξουμε πικρή κουβέντα. Παράλληλα, είχα την ευκαιρία να μάθω πολλά για πρόσωπα και πράγματα, να γνωρίσω αρκετούς συναδέλφους και αρκετές συναδέλφισσες που θα θυμάμαι με σεβασμό και αγάπη, να καλλιεργήσω νέες δεξιότητες, να εφαρμόσω στην πράξη βασικές αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης. Για όλα αυτά είμαι ευγνώμων και υπερήφανος.

Τώρα, μετά από σαράντα τόσα χρόνια εργασίας, ετοιμάζομαι για τη ζωή του συνταξιούχου, ελπίζοντας πως θα έχω την άνεση να ορίζω τον χρόνο, τις ασχολίες και τα ενδιαφέροντά μου. Ομολογώ ότι δεν μου είναι και τόσο εύκολο, αλλά είμαι χορτάτος και πιστεύω ότι θα τα καταφέρω. Άλλωστε, όσο κι αν η γραμμή των σβηστών κεριών πληθαίνει – *«τι γρήγορα που η σκοτεινή γραμμή μακραίνει»* γράφει ο Καβάφης–, *«εμπρός κοιτάζω τ' αναμμένα μου κεριά».* Δεν ξέρω, βέβαια, πόσα θα είναι, αλλά ελπίζω πως *«τα στερνά [θα] τιμούν πρώτα».*

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι,

Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να έχετε υγεία, δύναμη και επιτυχίες. Και να μην ξεχνάτε ότι υπάρχουμε όχι μόνο για χάρη της επιστήμης μας και των ακαδημαϊκών άθλων ή, κάπως αφηρημένα, για τη Σχολή και το Πανεπιστήμιό μας, αλλά κυρίως για χάρη των φοιτητών και τις φοιτητριών μας. Μ' αυτούς και μ' αυτές τα πήγα ίσως ακόμη καλύτερα, πράγμα που με κάνει να νιώθω ικανοποίηση.

Στον διάδοχό μου, τον καλό φίλο και συνάδελφο Κωνσταντίνο Μπίκο, εύχομαι να έχει υγεία, δύναμη, υπομονή και επιμονή, να τα καταφέρει εκεί όπου εγώ απέτυχα, όχι τόσο με δική μου υπαιτιότητα. Είμαι βέβαιος ότι θα αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και θα τιμήσει το αξίωμα του Κοσμήτορα, συνεχίζοντας την παράδοση της Σχολής μας. Είμαι, επίσης, βέβαιος ότι θα τον στηρίξετε έμπρακτα στις δυσκολίες που έρχονται και που θα είναι πολλές. Γιατί, όπως έλεγε και ο Γερμανός καλλιτέχνης Joseph Heinrich Beuys, *«όλα είναι σε μια κατάσταση αλλαγής».* Το ζήτημα, βέβαια, είναι ποιο θα είναι το περιεχόμενο αυτών των αλλαγών, ποιοι και γιατί τις υποστηρίζουν, ποιοι ωφελούνται και προς ποια κατεύθυνση οδηγούν.

Κλείνοντας οφείλω να αποδώσω τα εύσημα στους συνεργάτες και τις συνεργάτιδές μου στην Κοσμητεία. Ευχαριστώ θερμά όλα τα μέλη της Κοσμητείας από το 2014 μέχρι και σήμερα. Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλω σε όλο το προσωπικό της Κοσμητείας: την Ξανθή Παπαδοπούλου, τον Τάσο Τσιραντωνάκη, τη Νάνσυ Γούναρη, τον Μάκη Αβραμίδη, την Μελίνα Καραμανλίδου, τον Δημήτρη Κασιμάτη, την Αρετή Αβαλιώτου και, φυσικά, τον Νίκο Μπολιό, που πρόσφατα αφυπηρέτησε. Πράγματι εξαιρετική ομάδα. Συνεργαστήκαμε άψογα και περάσαμε καλά μαζί, παρά τα μύρια προβλήματα. Ευχαριστώ, τέλος, το προσωπικό των γραμματειών των οκτώ Τμημάτων της Σχολής, την Επιτροπή Εποπτείας και το προσωπικό του Σχολείου Νέας Ελληνικής Γλώσσας, το Δ.Σ. και το προσωπικό του Κέντρου Διδασκαλίας Ξένων Γλωσσών, το διοικητικό και τεχνικό προσωπικό των υπηρεσιών του Πανεπιστημίου μας, καθώς και το προσωπικό της φύλαξης και της καθαριότητας, τους καθημερινούς ήρωες και ηρωίδες των 450 €.

Αγαπητές και αγαπητοί μου,

Σε κάθε περίπτωση πιστεύω πως η ρήση του Martin Luther King παραμένει επίκαιρη: *«στο τέλος θα θυμόμαστε όχι τα λόγια των εχθρών μας αλλά τη σιωπή των φίλων μας».* Ως *«φίλος»* δεν σιώπησα ποτέ. Ευτυχώς το ίδιο έπραξαν και οι φίλοι και οι φίλες μου. Μένει, βέβαια, να φανεί αργότερα, όταν πια θα είμαι παρελθόν, ποιοι και ποιες είναι *«τω όντι»* φίλοι και φίλες.

Με αγάπη

Ο Κοσμήτορας
της Φιλοσοφικής Σχολής

Dimitrios Mavroskoufis

Digitally signed by Dimitrios Mavroskoufis
Date: 2021.06.22 09:16:56 +03'00'

Καθηγητής Δημήτριος Κ. Μαυροσκούφης